

יוקי הכלב בונה בית

כתבה
אן מקגוברן

צייר
אל איסנברג

1959

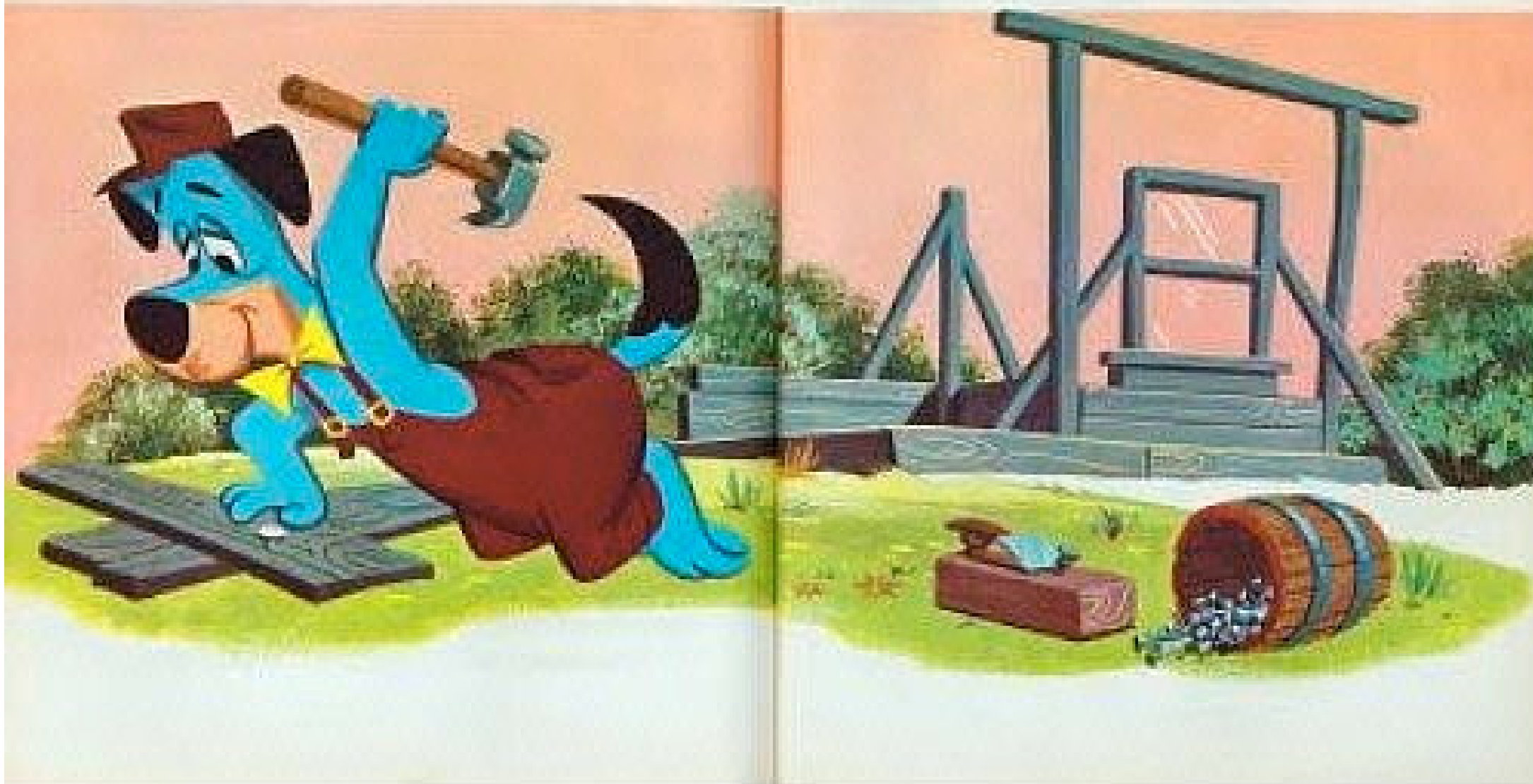

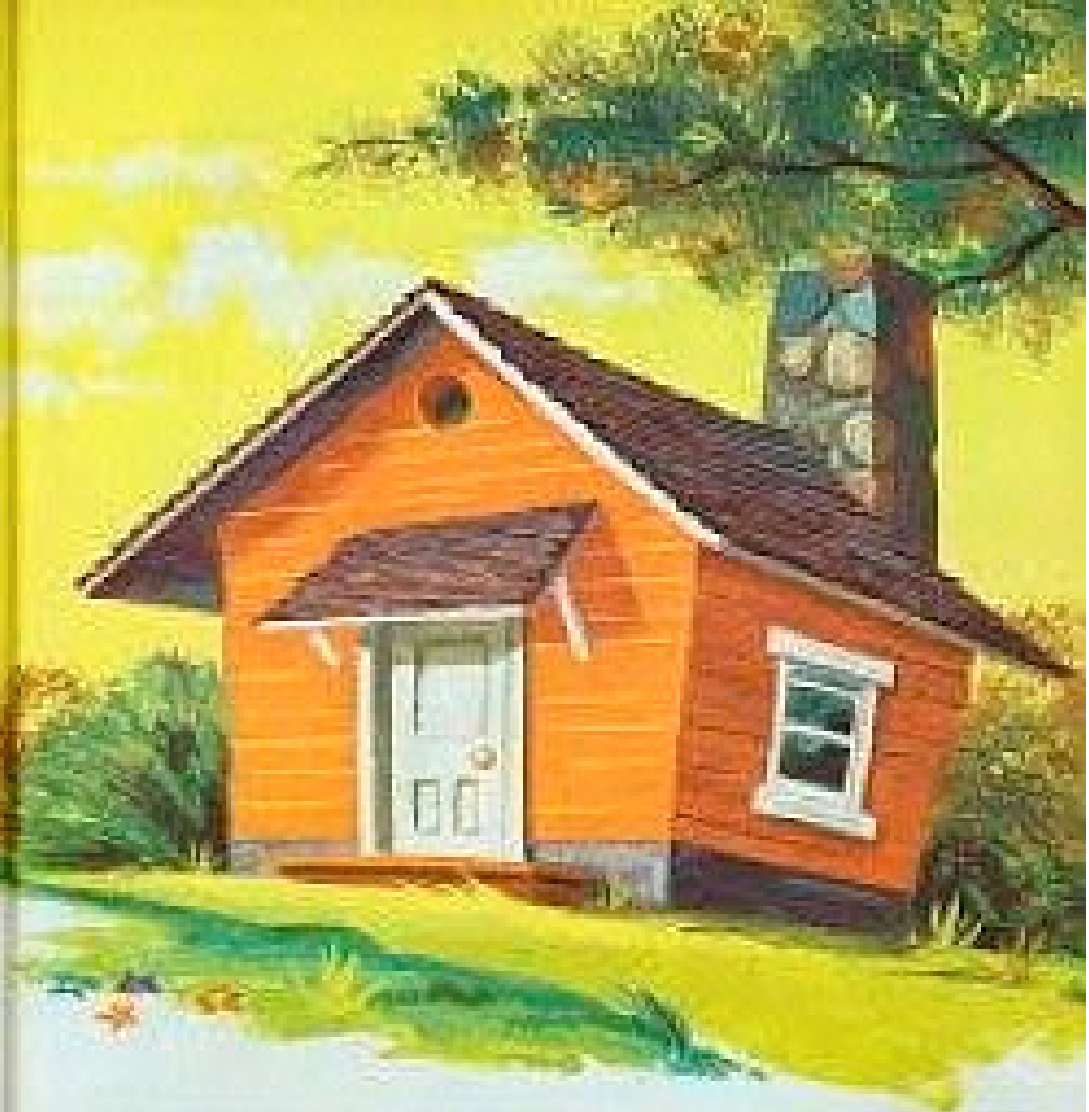
ליוקי הכלב היה מצב רוח. זה לא היה
מצב רוח רע או מצב רוח טוב. זה היה
פשוט מצב רוח לבניה.

הוא לבש סרבל והכין את הכלים.
אררר - זמזם המסור.
בו-בום - תופף הפטיש.
אוך - קרא יוקי כשדפק לעצמו אצבע
בפטיש.

אולי אבנה ארגז כדי לאחסן את הזהב
שבקצה קשת בענן?
או אולי אבנה ארמון בעננים?
לא! אני יודע. אבנה בית חזק ויפה.

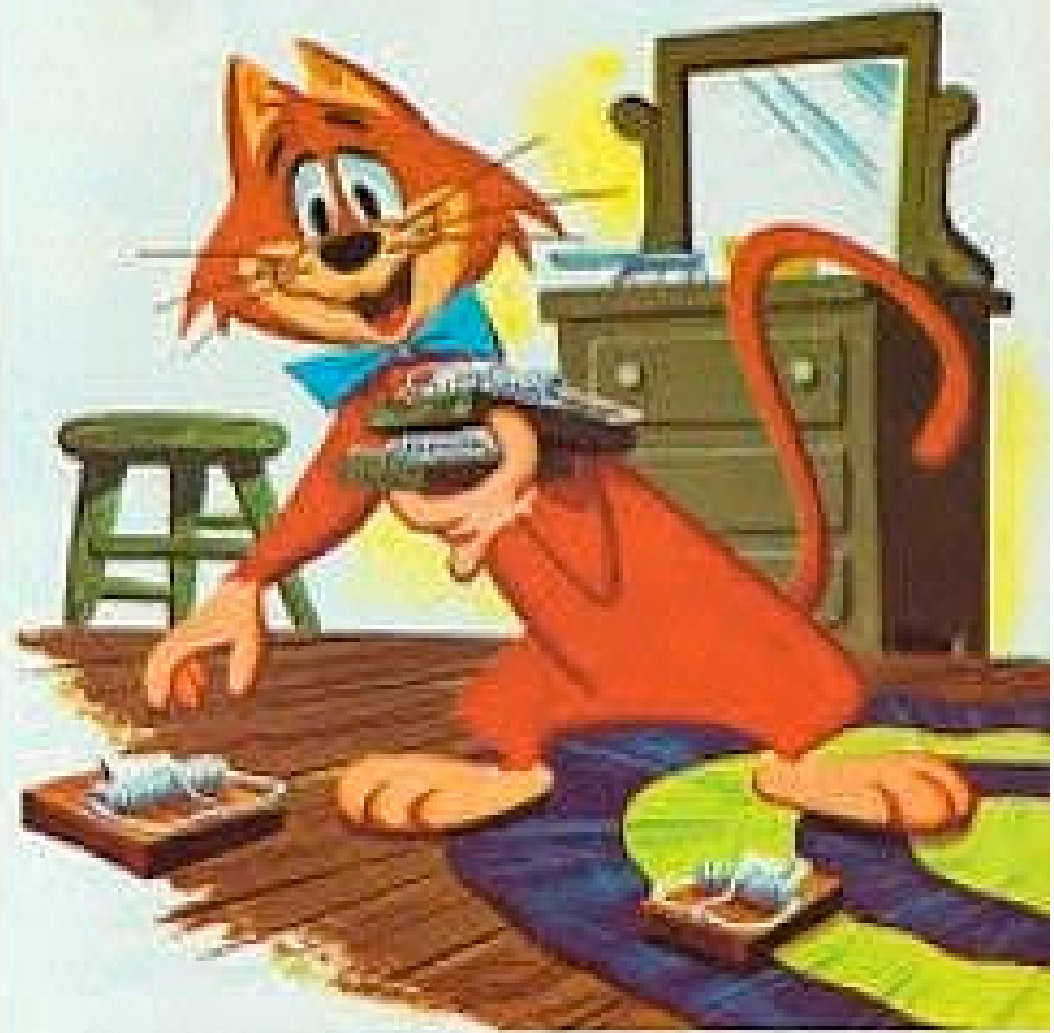
**"איזה בית איום ונורא, יוקי" אמר דינק
"אעשה לך טובה. אקנה אותו ממך."
ולפני שיוקי יכול היה לומר מילה, דינק
דחף לו חופן כספים ליד והלך משם.**

**הוא עבד יום שלם, אבל בסוף עמד כבר
בית, לא קטן מדי, לא גדול מדי, אלא
בדיוק בגודל מתאים.
דינק החתול הסתכל עליו.**

ובינתיים מוגי הדוב הגיע ליוקי. "הו, יוקי, הבית הזה מתאים לי בדיוק. הנה התמורה. תן לי את המפתחות." ולפני שיוקי הספיק להסביר לו כי מכר כבר את הבית לדינק החתול, מוגי הלך תוך שריקה עליזה.

בביתו דינק התחיל כבר לארוז את מלכודות העכברים שלו. יהיה לי עכשיו בית נהדר כדי ללכוד את העכברים, חשב תוך ליקוק שפמו.

מה עשיתי? מכרתי את הבית לשניים,
כשהוא מתאים רק לאחד. מוטב שאקח
גרזן ואפרק לחתיכות את הבית, שגורם
לי רק לצרות, חשב יוקי.

עכשיו יהיה לי מקום נהדר לישון את
שינת החורף, חשב מוגי הדוב, שהתחיל
כבר לארוז את חפציו, כדי לעבור דירה.

שני עכברים, פיקסי ודיקסי הביטו על
הבית עם דמעות בעיניהם. "זה בדיוק
הבית הנחוץ לנו" אמרו "החתול דינק
פיזר מלכודות בבית בו גרנו, ואנו
מוכרחים לחפש מקום מגורים אחר"
הסביר פיקסי.
"תן לנו לקנות את הבית החדש שלך"
התחנן דיקסי.

הוא כבר רצה להתחיל במעשה
כששמע פתאום ציוץ "עצור!" בקול
דקיק ו"אל תעשה זאת" בקול דקיק
שני.

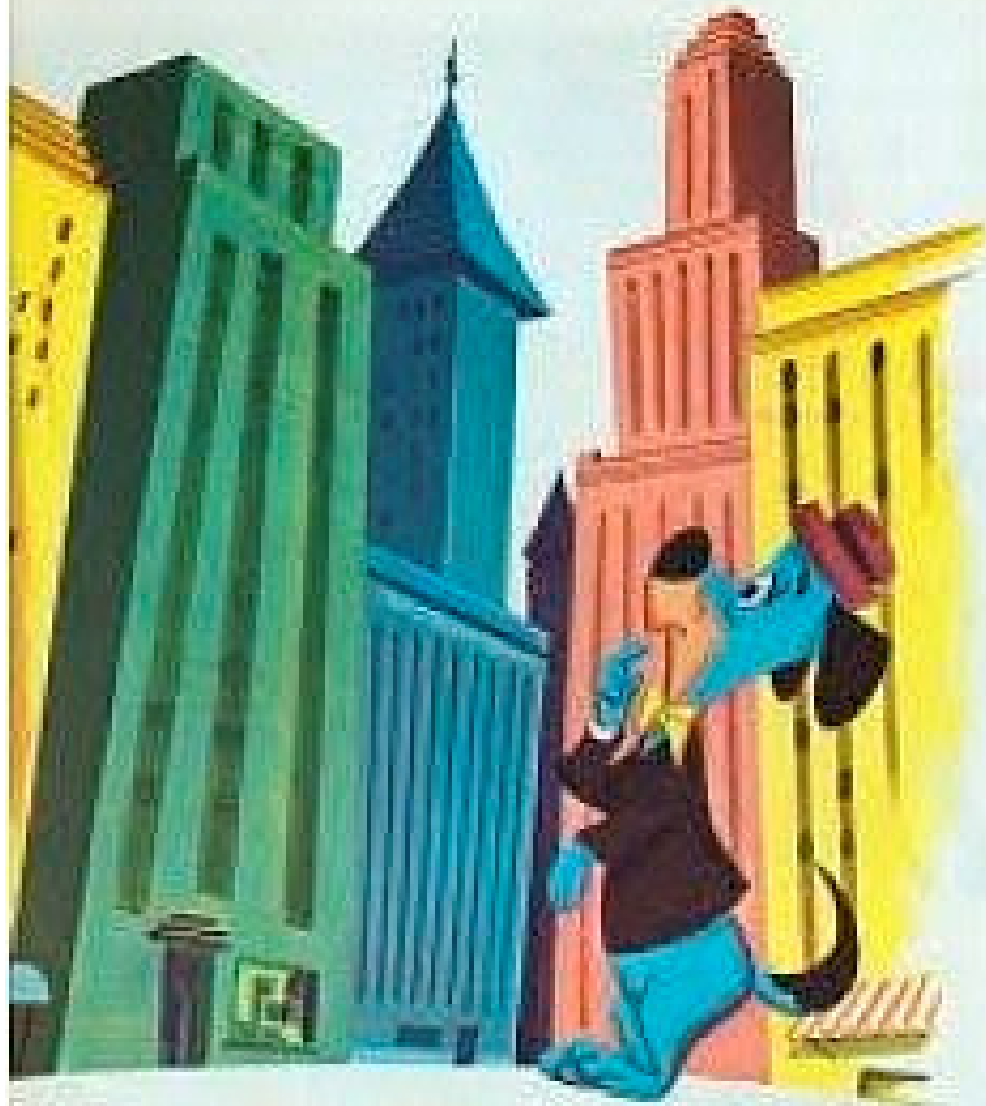
יוקי הביט על פרצופיהם האומללים.
"טוב, אתם יכולים לקבל את הבית
הזה. מחר אתן לכם מפתחות" אמר.
העכברים רצו משם בקריאת שמחה.

יוקי התיישב על ערמת עצים. "אברח
מכאן. אצא לטיול סביב העולם.
אצטרף לקרקס. לא! מוטב שאלך
העירה ואחשוב על פתרון הבעיה
שלי."
הוא פשט את הסרבל והתלבש לטיול
בעיר.

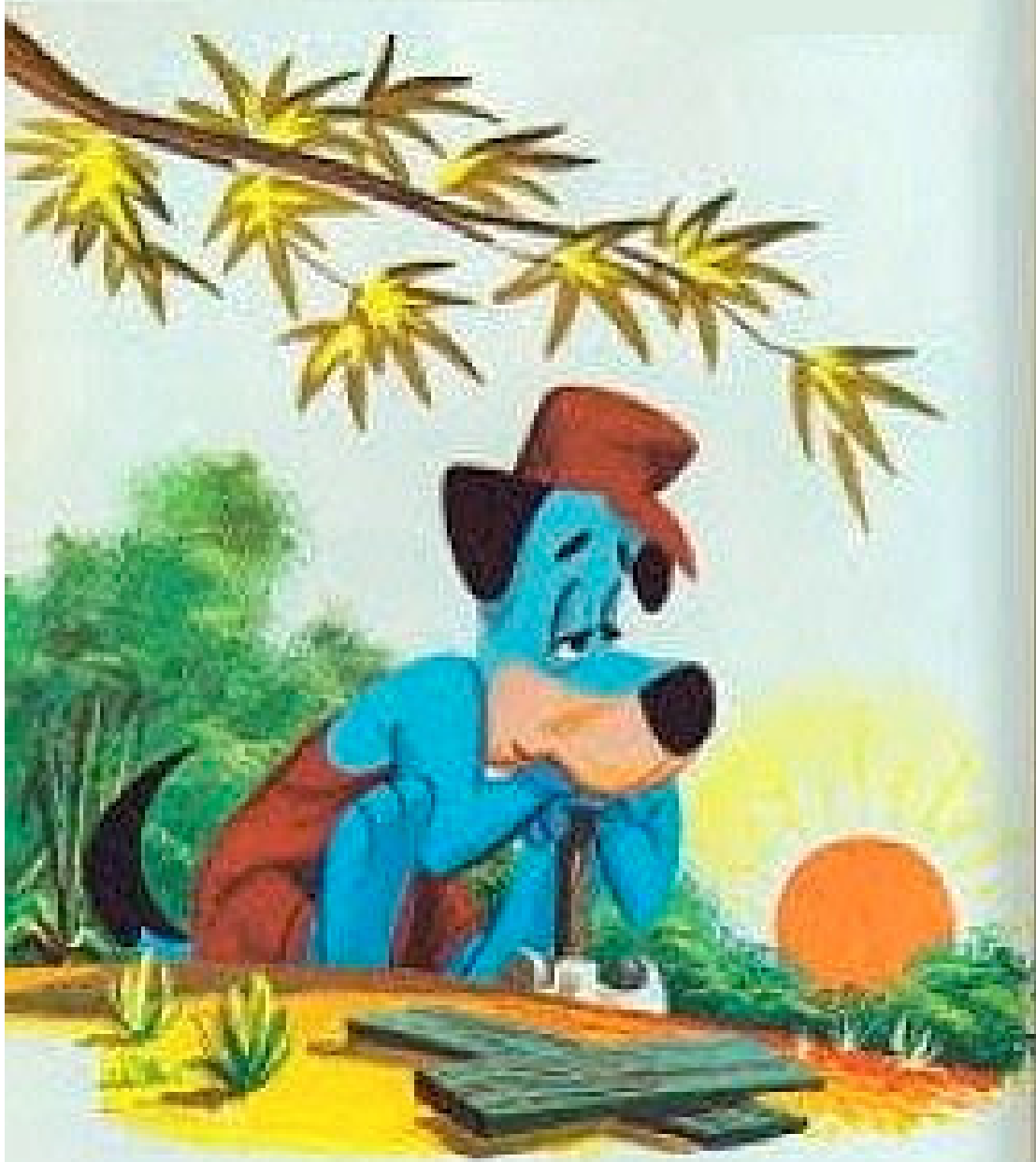
העיר רעשה. יוקי הלך ברחובות
ושקוע במחשבה. הרי כל האנשים
ההולכים כאן גרים במקום כלשהו,
חשב.

הוא הביט על בנינים רבי-קומות
ופתאום הבין שמצא פתרון לבעייתו.

כשהשמש זרחה יוקי היה עייף מאוד,
אבל גם מאושר מאוד.

יוקי רץ הביתה, לבש שוב את סרבל
העבודה שלו. הירח שמר עליו במשך כל
הלילה.

אררר - זמזם המסור.

בו-בום - תופף הפטיש.

אוך - קרא יוקי כשדפק לעצמו אצבע
בפטיש.

בבוקר הגיע גם מוגי הדוב וסידר את
כל צנצנות הדבש על המדפים.

פיקסי ודיקסי באו עם מחסן הגבינה
שלהם.

דינק החתול החליט להניח לעכברים
ורק עסק בניקוי הדירה החדשה שלו.

וגם יוקי הכלב בעצמו מצא מקום לנוח בו.

אם תזדמנו ברחוב של יוקי, הביטו על
הבית בעל שלוש קומות ומרתף. כי זה
הבית של

ושל יוקי הבנאי המעולה!

דינק

מוגי

פיקסי ודיקסי